

Μητροπολίτης Αργολίδος: Αποφάσισα να σπάσω τη σιωπή μου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος](#)

Με αφορμή την απεργία πείνας “γνωστού κατάδικου που βαρύνεται με 11 φόνους” ο Μητροπολίτης Αργολίδος κ. Νεκτάριος με επιστολή του προς τα ΜΜΕ αποφάσισε να “σπάσει τη σιωπή του” και να θίξει ένα άλλο γεγονός με δραματικές διαστάσεις, άγνωστο βέβαια στους πολλούς”

Διαβάστε ολόκληρη την επιστολή του Σεβασμιωτάτου:

Ἡ ἀπεργία πείνας καὶ ὁ κίνδυνος ἀπώλειας τῆς ζωῆς γνωστοῦ κατάδικου ποὺ βαρύνεται μὲ 11 φόνους καὶ ἄμεση ἢ ἔμμεση συμμετοχὴ σὲ ἄλλους, ἔχει προκαλέσει ἀντιδράσεις σὲ ἀντιεξουσιαστικούς χώρους καὶ πολιτικὴ ἀντιπαράθεση. Δὲν ἔχω πρόθεση νὰ συμμετάσχω σ’ αὐτὴ τὴν ἀντιπαράθεση, ἀπλῶς τὸ γεγονός μου δίνει ἀφορμὴ νὰ θίξω ἓνα ἄλλο γεγονός μὲ δραματικὲς διαστάσεις, ἄγνωστο βέβαια στοὺς πολλούς.

Ἐκτιμῶ ὡς ἓνα βαθμό τὴν εὐαισθησία πού δείχνουν κάποιοι γιὰ τὸν κατάδικο ἀπεργό πείνας. Ἀλλά στοὺς ἀνθρώπους πού κινδυνεύουν νὰ καταδικαστοῦν κατὰ τὴ γνώμη μου ἄδικα, δὲ βλέπω κάποια εὐαισθησία στὴν τοπική μας κοινωνία. Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ὅλοι οἱ ὑπερασπιστές ἀπεργῶν πείνας, ἀμφισβητοῦν τὴν πολιτεία, τὴ δικαιοσύνη, τοὺς νόμους τοῦ κράτους, προβαίνουν σὲ βίαιες καὶ καταστροφικὲς ἐνέργειες, καὶ μένουν στὸ ἀπυρόβλητο. Τούτῃ ἢ κατάθεση ὅμως μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ἐπιλήψιμη, ὡς ἀμφισβήτηση τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, ὡς ἐπέμβαση στὸ ἔργο τῆς δικαιοσύνης καὶ δὲν ξέρω καὶ ἄλλο. Δὲν εἶναι αὕτῃ ἢ πρόθεσή μου. Ὅμως παρακολουθώντας ὅλ' αὐτὰ τὰ χρόνια νὰ ξετυλίγεται στὴ Μητροπολιτικὴ μας περιφέρεια ἓνα δράμα, ἀποφάσισα νὰ σπάσω τὴ σιωπὴ μου, μὲ ὅ,τι αὐτό συνεπάγεται. Δὲν μπορῶ ὡς ποιμένας αὐτοῦ τοῦ τόπου, νὰ μὴν σταθῶ πλάι στοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς πού κατὰ τὴ γνώμη μου ἀδικοῦνται.

Πρὶν προχωρήσω, ἤθελα νὰ κάνω μιὰ ἐπισήμανση. Προσωπικά καὶ τὸ ἔχω ἀποδείξει ἐμπράκτως καὶ γραπτῶς, σέβομαι ἀπόλυτα τὰ προσωπικά πιστεύω ὁποιουδήποτε ἀνθρώπου. Μπορεῖ νὰ διαφωνῶ κάθετα, ὅμως εἶναι πεποίθησή μου ὅτι κάθε ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος νὰ πιστεύει ὅ,τι θέλει. Αὐτό ὅμως πού δὲν ἀντέχω, εἶναι νὰ προσπαθεῖ ὁ ἄλλος μὲ δόλιους καὶ ὑπουλοὺς τρόπους νὰ ἐπιβάλει τὰ πιστεύω του στοὺς ἄλλους, χρησιμοποιώντας τὸ ψέμα, τὴν προπαγάνδα, κάποια θέση ἐμπιστοσύνης καὶ ἰσχύος.

Πιὸ συγκεκριμένα, τὶς τελευταῖες δεκαετίες ἔκαναν ἔφοδο στὸν τόπο μας ἀνατολίτικες καὶ ἰνδουιστικὲς φιλοσοφίες καὶ πρακτικὲς, μὲ δελεαστικὰ συνθήματα αὐτοπραγμάτωσης, χαλάρωσης, αὐτοθεραπείας κλπ. Οἱ πρακτικὲς αὐτές διαφημίζονται δεόντως. Ἡ ἐκκλησία ἔχει ἐπισημάνει μὲ ἐπιχειρήματα τοὺς κινδύνους πού κρύβονται πίσω ἀπ' ὅλα αὐτὰ καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐνημερωθεῖ πλήρως. Δὲν ἀρνούμαστε τὴν ἐλεύθερη ἐπιλογή κάποιου, ν' ἀκολουθήσει τὶς πρακτικὲς αὐτές, αὐτό ὅμως πού μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι, νὰ ξέρει τουλάχιστον τὶ κρύβεται κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια, καὶ τὶ ἐπιπτώσεις μπορεῖ νὰ ἔχουν στὴν προσωπικὴ του ζωὴ. Κι ἐπειδὴ ζοῦμε σ' ἓνα δημοκρατικὸ κράτος, ὅλοι οἱ πολῖτες ἔχουν ἴσα δικαιώματα στὴν ἐκπαίδευση, στὴν ἰατρικὴ περίθαλψη, στὴν ἐργασία, στὸ δημόσιο ἢ ἰδιωτικὸ τομέα κλπ. Κανεὶς π.χ. δὲν μπορεῖ νὰ ἀποκλειστεῖ ἀπὸ τὸν ἐκπαιδευτικὸ χῶρο εἴτε εἶναι χριστιανός, εἴτε μουσουλμάνος, εἴτε ἄθεος, εἴτε ὁπαδὸς τοῦ ἀ' ἢ τοῦ β' κόμματος. Τὸ νὰ θέλει ὅμως νὰ παραβιάζει τὸ ἐκπαιδευτικὸ πρόγραμμα καὶ νὰ διδάσκει τὰ δικά του πιστεύω, εἶναι ὀλοφάνερο ὅτι εἶναι παράνομο καὶ κινδυνεύει νὰ ὑποστεῖ τὶς κυρώσεις.

Ἕνα τέτοιο περιστατικὸ συνέβη σὲ δημοτικὸ σχολεῖο τοῦ Ἄργους, σύμφωνα μὲ πολλές ἀξιόπιστες κατὰ τὴν κρίση μου μαρτυρίες καὶ πλεῖστα ἔγγραφα στοιχεῖα. Μία ἐκπαιδευτικός, ὅπως φαίνεται, μνημένη σὲ ἀνατολίτικες φιλοσοφίες,

προσπάθησε να επηρεάσει στις πρακτικές αυτές τους μαθητές της, του δημοτικού σχολείου σε ώρες μαθήματος. Κέρδισε τη συμπάθεια των παιδιών και, το χειρότερο, απαίτησε από τα παιδιά να μην πούν τίποτα στους γονείς τους.

Παράλληλα, κάποιοι γονείς, άρχισαν να βλέπουν μία παράξενη συμπεριφορά, πράγμα που τους έβαλε σε ύποψίες. Κάποια στιγμή το “μυστικό” αποκαλύφθηκε: Παράξενα και πρωτάκουστα όνόματα δήθεν αγγέλων (72 τόν αριθμό!), όπως προκύπτει από έγγραφα, τα οποία αρνείται ή ίδια, κατηγορώντας τους γονείς για παραποίηση τους, παιγνίδια με λάδια και κεριά, συνθήματα και άλλα πολλά. Άνήσυχες οι μητέρες έτρεξαν στον έφημέριο της ένορίας, που κατά σύμπτωση είναι υπεύθυνος για την αντιμετώπιση των αιρέσεων και γνώριζε πολύ καλά το θέμα. Υποβλήθηκε μήνυση, διατάχθηκε ΕΔΕ, που ήταν καταπέλτης, ή δασκάλα και ό διευθυντής του σχολείου τέθηκαν σε διαθεσιμότητα.

Ήταν ή πρώτη περίοδος που είχα εγκατασταθεί στη Μητρόπολη Αργολίδος και δε γνώριζα καθόλου τα γεγονότα. Τότε ζήτησε να με δεϊ ή έν λόγω εκπαιδευτικός και τη δέχτηκα με το σύντροφό της στο γραφείο του Ίεροϋ Ναοϋ του Αγίου Νικολάου Άργους. Τήν άκουσα για πολλή ώρα. Ήταν πϋρ και μανία έναντίον του ιερέως, τόν όποιο παλαιότερα είχε πνευματικό. Προσπάθησε να με πείσει ότι όσα τήν κατηγορούν είναι ψέματα. Θυμάμαι τα λόγια της: “Εγώμίλαγα στα παιδιά για τήν αγάπη,,.

Όμολογώ ότι ήλθα σε δύσκολη θέση. Έπειδή επέμεινε ότι δέν έκανε κάτι αντιχριστιανικό και ότι είναι από μικρή στην έκκλησία, τής είπα: “Τότε είναι πολύ απλό. Κάντε μία δήλωση αύτά που μου λέτε, και όλα θα τελειώσουν. Και από τήν πλευρά μου θα κάνω ό,τι καλύτερο να ήρεμήσουν τα πνεύματα,,. Μοϋ έκανε έντύπωση ότι απέφευγε να μου πεί το “ναϊ”. Άλλαξε κουβέντα. Κάπου έκεϊ έληξε ή συνάντησή μας. Όμολογώ ότι τήν είδα με συμπάθεια και θέλησα να κάνω κάτι. Κατά πρῶτον να άκούσω τήν άλλη πλευρά. Μίλησα με τόν έφημέριο και τους γονείς των παιδιών και βέβαια κατάλαβα πολλά πράγματα, που για έμένα έδειχναν ξεκάθαρα ότι οι γονείς και τα παιδιά τους έλεγαν αλήθεια.

Λίγο καιρό μετά ή εκπαιδευτικός ζήτησε να με δεϊ για δεύτερη φορά. Ήλθαν και πάλι στο γραφείο μου με το σύντροφό της. Ήταν σε πολύ άσχημη ψυχολογική κατάσταση και όντες σε διαθεσιμότητα, είχαν οικονομικό πρόβλημα. Τήν άκουσα πάνω από μία ώρα. Ξεσπούσε σε κλάματα. Παρόλο που γνώριζα πλέον τήν αλήθεια, δέν κρύβω ότι ένιωσα και πάλι μιὰ συμπόνια μέσα μου. Ούτε τήν πρώτη, ούτε τή δεύτερη φορά τήν κατέκρινα, ούτε τής μίλησα άσχημα ή άρνητικά. Φεύγοντας άνοιξα το πορτοφόλι μου. Είχα διακόσια Εϋρώ και τής τα έδωσα. Το γράφω αυτό όχι γιατί θέλω να άποσπάσω τόν έπαινο κανενός, αλλά για έναν μόνο λόγο. Στο δικαστήριο με κατέκρινε ότι τής φέρθηκα άσχημα και μέ ψυχρότητα, ότι

ἀδιαφόρησα καὶ ὅταν ὁ δικηγόρος τῶν γονέων τὴ ρώτησε γιὰ τὰ χρήματα, ἀρνήθηκε κατηγορηματικά.

Αὐτὰ ἀπὸ πλευρᾶς μου.

Ἐγινε τὸ πρῶτο ποινικὸ δικαστήριό κι ἐνῶ ὅλα τὰ στοιχεῖα κατὰ τὴν κρίση μου ἦταν ἐναντίον της, ἀθωώθηκε. Θὰ μπορούσε, ὡς κήρυκας τῆς ἀγάπης, ὅπως διατεινόταν, νὰ μείνει ἐκεῖ, νὰ συγχωρήσει καὶ ὅλα νὰ τελείωναν. Ὅχι βέβαια. Ἐκανε μαζί μὲ τὸ διευθυντὴ τοῦ σχολείου μήνυση καὶ ἀγωγή στὸν ἱερέα καὶ τοὺς γινεῖς γιὰ συκοφαντικὴ δυσφήμιση, κ.ἄ. Ζητῶντας τὴν καταδίκη τους σὲ φυλάκιση καὶ ἀποζημίωση συνολικὰ περίπου 500.000 €. Κι ἐδῶ ἀρχίζει τὸ δράμα τῶν γονέων, ποὺ θέλησαν νὰ κάνουν τὸ αὐτονόητο: Νὰ προστατεύσουν τὰ παιδιὰ τους ἀπὸ τὴ διδασκαλία ἰδεῶν ἐκτός τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος καὶ σίγουρα ἀντίθετων μὲ τὰ δικά τους πιστεύω γιὰ τὴ ζωή.

Ἐξι χρόνια τώρα σέρνονται στὰ δικαστήρια. Τὸ πρωτοβάθμιο ποινικὸ δικαστήριό ἐπέβαλε ἐξοντωτικὲς ποινές: 5 καὶ πλέον χρόνια φυλάκισης γιὰ τὸν καθένα μὲ ἀναστολή. Ἡ ἐν λόγω ἐκπαιδευτικός, ὅπως μοῦ εἶπαν, κατενθουσιασμένη φώναζε στοὺς διαδρόμους τοῦ δικαστηρίου: «Θρίαμβος! Αὐτό εἶναι, θρίαμβος!».(Ἑρώτημα δικό μου: θρίαμβος τῆς ἀγάπης ἢ τῆς μνησικακίας; Ἐκτός ἂν ἡ φιλοσοφία της γιὰ ἀγάπη, ἐννοεῖ τὴν ἐκδίκηση...) Ἀπὸ τότε ἔνδεκα οἰκογένειες ἔχουν ἀναστατωθεῖ, ζοῦν μὲ τὸ ἄγχος καὶ τὴν ἀγωνία, ἐξαντλήθηκαν οἰκονομικά κλπ κλπ. Τὰ ἐπαναλαμβανόμενα δικαστήρια, παρατείνουν τὴν ἀγωνία τῶν ἀνθρώπων.

Ἄν καὶ ἤθελα νὰ καταθέσω στὸ δικαστήριό, μὲ ἀπέτρεψαν οἱ γονεῖς ἀπὸ σεβασμὸ στὸ πρόσωπό μου καὶ στὸ θεσμικὸ μου ρόλο. Τὸ σεβάστηκα. Ὅμως, θὰ τὸ ἐπαναλάβω, δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται πλέον νὰ σιωπῶ. Ὡς ἐπίσκοπος δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ κάνω διαφορετικά. Θὰ εἶμαι μὲ τὸ μέρος τῶν κατὰ τὴν κρίση μου ἀδικουμένων. Μὲ ὅ,τι αὐτό συνεπάγεται. Δὲ ζητοῦμε μία μεροληπτικὴ στάση, ἀλλὰ τὴν ἀμερόληπτη δικαιοσύνη. Οἱ ὑπόδικοι γονεῖς, αἰσθάνονται ἀπροστάτευτοι, συνεχῶς κατηγορούμενοι καὶ ὅπως μοῦ λένε, νιώθουν μονίμως ἓνα ἀρνητικὸ κλίμα καὶ ἐχθρικὴ ἀντιμετώπιση. Τὸ “ἔγκλημά” τους εἶναι ὅτι ζήτησαν ἀπὸ τὴν πολιτεία μας, νὰ προστατεύσει τὰ παιδιὰ τους, καταθέτοντας τὴν ἀλήθεια, ὅπως εἰλικρινὰ τοὺς πιστεύω. Τὸ αὐτονόητο γιὰ ἓνα γονέα. Καὶ λάθος νὰ ἔκαναν, καὶ παρεξήγηση νὰ ἦταν, καὶ ὑπερβολικὴ ἀντίδραση νὰ τὴν χαρακτηρίσουμε, θὰ ἄξιζε ἂν ὅχι τὸν ἔπαινό μας, τουλάχιστον τὴν κατανόηση καὶ τὴ συμπάθειά μας. Δὲν ξέρω τί θὰ ἀποφασίσει τὸ δικαστήριό, ἀλλὰ σέ μιά ἀδικη καὶ μεροληπτικὴ ἀπόφαση, ἀκόμη «καὶ οἱ λίθοι κεκράξονται».

† Ὁ Ἀργολίδος Νεκτάριος